

Projektové noviny

www.7zskolin.cz

Číslo 4

17. ročník (2020/2021)

leden 2021

SEDMIČKA

Samostatná příloha časopisu

Přání do roku 2021

- ať jsou všichni zdraví
- ať se zastaví šíření Covid-19
- ať se zruší karantény
- ať máme dobrou večeri
- ať si užijeme rok 2021
- ať se nám vše podaří
- ať děti přestanou zlobit
- ať jsou všichni hodní
- ať není konec světa
- ať lidé nezničí naši planetu
- ať lidé nejsou chamtiví

David Libich

- chtěla bych zdraví a lásku
- ať zmizí coronavirus
- ať máme všichni pohodu
- ať všichni dodržují nařízení vlády
- ať si všichni pomáhají – je to důležité, abychom přežili

Adéla Möllerová

- ať nikdo není nemocný
- ať není coronavirus
- ať jsou všichni lidé šťastní
- ať sněží
- ať lidé dodržují nošení roušek
- ať všichni dodržují hygienu
- ať je tento rok lepší než rok 2020
- ať můžeme chodit do přírody

Rozárka Nerudová

- ať si všichni lidé na celé planetě uvědomí, co pro ně znamenají jejich blízcí a jejich rodina
- ať není coronavirus
- ať nejsou roušky
- ať lidé neumírají
- ať všichni udělají vše, co můžou pro zdravou planetu

Tereza Skalická

Na rybníce

Aneta Ofukaná

Tomáše jednoho dne napadlo, že by se mohli sejít na ledě. Řekl Mát'ovi a Kačce. Když se sešli na ledě, tak se děti dlouho převlékaly, až jim Tomáš řekl: „Pojďte už!“

Kačka ještě zakřičela: „Bertíku, počkej!“

Pejsek ji totiž tahal za tkaničky.

Když se všichni sešli na ledě, tak Tomáše napadlo: „Dáme si závody.“

Matěj souhlasil. A co dělala Kačka? Ta jim to odstartovala: „3, 2, 1, teď!“

Kluci ihned vyjeli ze startu jako rakety.

„Kluci pozor! Dál nejezděte! Je tam tenký led!“

Kluci porozuměli a závod ukončili.

Když se všichni vraceli z ledu, tak Tomáš řekl: „Dneska vyhrál ten, kdo měl víc rozumu.“

Tomáš a Matěj se rozhodli, že Kačce udělají nějakou medaili za výhru. A domluvili se, že jí to ani jeden z nich neřekne.

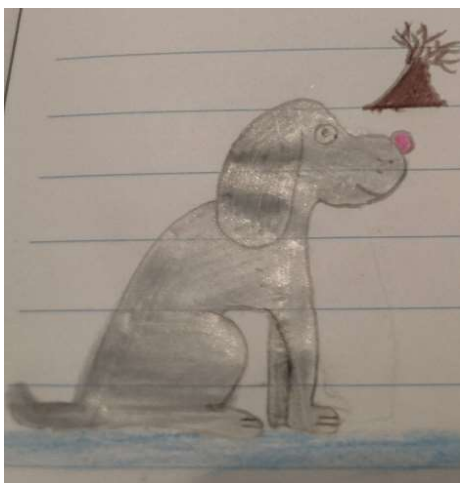
Když zavolali Kačku, tak jí dali medaili i výhru.

Kačce se to hodně líbilo a měla velikou radost.

Když to společně oslavili a rozloučili se, tak šli domů.

Emily Kuřátková

Petr, Pavel a Kamila šli bruslit na zamrzlý rybník. Přidal se k nim i pes Bertík.

Děti se domluvily, že si dají závody. Po odstartování se rozjely na konec rybníka. Závodu se zúčastnil i Kamily pes Bertík, který běžel jako první. Najednou se zastavil a začal štěkat a tahat Kamilu za rukáv. Kamila zastavila a uviděla prasklý led na konci rybníka. Zavolala na kluky:

„Pozor, kluci! Nejezděte dál!“

Kluci zastavili a poděkovali Kamile a Bertíkovi za varování.

Všichni ukončili závod a za vítěze prohlásili Bertíka.

Lukáš Hujer

David šel s Eliškou bruslit. Sedli si na lavičku a vzali si brusle. Na ledě už bruslil jejich kamarád Jirka.

Jirka řekl Davidovi:

„Dáme si závody i s pejskem Ňufíkem.“

Kluci se rozjeli.

Eliška volá na Jirku a Davida:

„Kluci, pozor! Nejezděte dál! Praská tam led!“

Kluci se hned vrátili.

Eliška, David i Jirka měli radost, že se nikdo nepropadl do rybníka a že se nikomu nic nestalo. Příště půjdou bruslit, až bude rybník pořádně zamrzlý.

Markéta Zemanová

Bertík, Honza, Kát'a a pejsek Bruno vyrazili bruslit na zamrzlý rybník. Obuli si brusle a rukavice.

Bertík a Honza si dávají závody, ale jedou moc rychle a tak na ně Kát'a volá:

„Kluci, pozor! Nejezděte dál!“

Ale kluci neposlechli a najeli na praskající led. Přiběhl za

nimi pejsek Bruno a vyvedl je z praskajícího ledu zpátky na pevný led.

Nakonec to všechno dobře dopadlo.

Dneska vyhrál ten, kdo měl nejvíc chlupů na sobě. Bruno si zaslouží plnou misku granulí.

„Haf, haf, haf, haf!“

Brusle

Brusle jsou určeny k rychlobruslení, krasobruslení a samozřejmě i ke klasickému bruslení. Bruslení je závodní sport.

V rychlobruslení je profesionálním sportovcem Martina Sáblíková. Která reprezentuje ČR. Vyhrála už spoustu medailí.

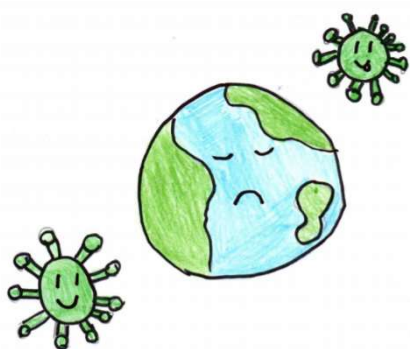
Brusle se vyrábějí z několika materiálů. Skládají se z boty a nože. Bota je kožená nebo plastová. Aby noha byla zpevněná, zavazuje se na tkaničky nebo přezky. Ostří je vyrobeno z nerezové oceli. Když je zima, tak většinou zamrzne jezero nebo rybník a na něm se bruslí. Já jsem zatím na jezeru ani rybníku nebruslila. Chodili jsme si loni s rodinou zabruslit na ledovou plochu u Vodního světa. *Markéta Zemanová IV. B*

Lidé a Země

Lidé jsou vážně dost nepořádný a pohazují odpadky všude, kde se dá. A to je špatně.

Chtěla bych, abyste nepohazovali odpadky do přírody ani na silnice a nevím, kde ještě.

Taky bych si přála, abyste dodržovali nařízení vlády ohledně koronaviru. Je to vážná nemoc a je po celé Zemi.

Někdy přemýšlím o tom, jaké by to teď bylo, kdybychom všichni všechno dodržovali. To bychom se toho možná mohli zbavit. Ale to se asi nestane... Byla bych hodně ráda, kdyby se to alespoň zlepšilo. Abychom mohli chodit a jezdit

s rodinou na výlety a společně nakupovat.

Takže bych všem, kdo tohle čtete, chtěla říct:

Dodržujte pravidla týkající se Covidu -19 a buďte hodní na naši Zem!!

Vendula Vrzáková V. D

Lukáš Hujer - Vánoční dárek - králíček

Coronavir, Adéla Šimonová

A zase to pokračuje. Každý den máme online výuku. Každý den vstávám v 7:20 hodin a v 8 hodin nám začíná online vyučování. Většinou ho máme s přestávkami do deseti nebo jedenácti hodin. Kromě pátku. To máme jen jednu hodinu.

Abych řekla pravdu, docela mi to vyhovuje, protože máme méně hodin.

Dny ubíhají jako voda. Jsem ráda, že mi je coronavir nezkazil.

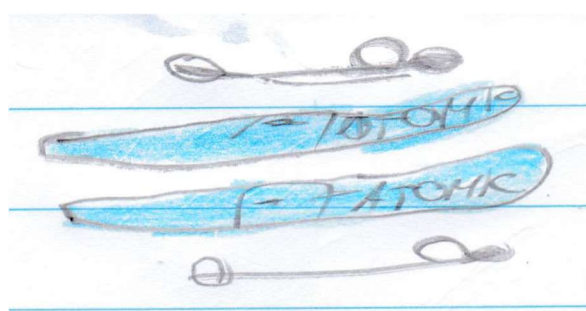
Každý den chodím ven s Adélkou, Laurou a Viky, takže se nenudím.

Po Vánocích jsme málem šli do školy, ale protože přibýval počet nakažených, tak jsme pokračovali v online výuce. Rozvrh se nám ani nezměnil.

Za chvíli už tu budou jarní prázdniny. Část chceme být na Šumavě a potom doma, v Kolíně. Budu chodit ven na čerstvý vzduch.

A co po prázdninách? Půjdeme do školy?

Lyže

Běžecské lyže se používají při několika sportech. Je to biatlon, běh na lyžích, dálkové běhy nebo závody sdruženářů.

Využívají je také ostatní sportovci při tréninku vytrvalosti.

Mezi známé biatlonisty patří Moravec, Krčmář, Čtvrtecký, Davidová. Ze

zahraničních fandím T. J. Boe.

Běžky se vyrábějí ze speciální umělé hmoty a uvnitř lyže bývá dřevo.

Důležité je, aby lyže byla pevná a lehká.

Na lyžích je vázání, kterým se k lyži připevní bota.

Boty u běžek jsou připevněny pouze špičkou. Pata je volná a můžeme s ní pohybovat.

Protože existují dvě různé techniky lyžování, klasika a bruslení, existuje také odlišné vybavení.

Většina lidí volí variantu combi vhodnou pro obě techniky.

S běžkami jsem začal tento rok, protože nemůžeme na sjezdovky ani na brusle.

Jezdíme na Horní Mísečky a do Zbraslavi.

Celkem jsem už byl na běžkách asi desetkrát. Moc

mě to baví a o jarních prázdninách pojedeme zase. *Tadeáš Paula IV.B*

Sáňky

Sáňky jsou určeny na sáňkování. Většinou se sáňkuje na sněhu s kopce dolů jen pro zábavu, ale může se sáňkovat i na uměle vytvořených drahách.

Sáňkování je i olympijský sport. Závodníci jedou rychlostí i 40 km za hodinu a to už je hodně nebezpečné.

Na olympijských hrách za Českou republiku závodili třeba Tereza Nosková, Ondřej Hyman, Antonín a Lukáš Brož, Jaromír Kudera a Matěj Kvíčala.

Sáně se nejčastěji vyrábějí ze dřeva, ale existují i kovové nebo plastové.

Sáňky jsou složeny ze sanice (části, po které saně kloužou), skluznice (ocelový pásek na spodní části sanice), nožiček, oplenku (příčný nosník saní), sedátka a želízka (tyčka, která vpředu spojuje sanice).

Letos po dlouhé době i u nás napadl dostatek sněhu, takže jsme sáňkovali přímo na zahradě a na nedalekém kopci, kterému se říká Hodačák.

Bavilo mě sáňkovat hlavně s kamarády. Závodili jsme, kdo sjede rychleji a kdo dojede dál. Častokrát jsme se i převrátili a skončili pod sánkami. *Barbora Hirschová IV. B*

Pánvičko, smaž

Pohádka od Vanessy Trňákové ze III. B

Byl jednou jeden dům a v něm bydlel starý a chudý dědeček se svým vnukem Jirkou.

Jirka často chodíval na bleší trhy, kde se scházejí obchodníci a kupující z celého světa, a prodával tu květiny, které jim rostly na zahrádce.

Když se jednou vracel z trhu domů, potkal cestou starou žebračku, která ho prosila o kousek chleba.

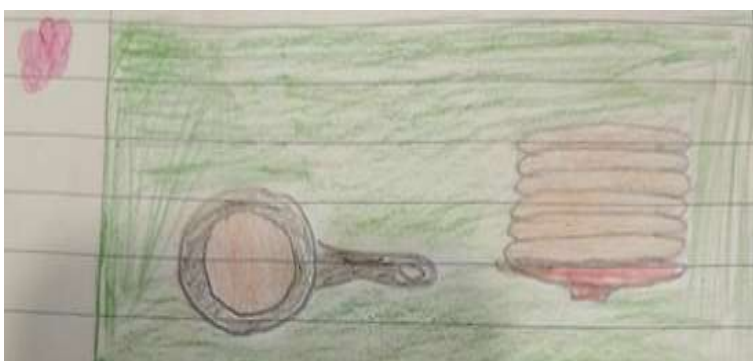
Jirka byl chudý a moc toho neměl.

Stařence daroval poslední kousek jídla, který měl a ještě jí daroval květiny, které na trhu neprodal.

Stařenku to potěšilo a za odměnu mu darovala kouzelnou pánvičku, co sama smažila palačinky.

Stačilo říct: „Pánvičko, smaž“ a pánvička smažila.

Jirka poděkoval a radostně spěchal za dědečkem.

Doma mu pověděl, co dostal za vzácný dar a hned mu ukázal, jak pánvička smaží. Na druhý den Jirka nasmažil plno palačinek a vyrazil opět na trhy darovat palačinky všem, kteří měli hlad.

Dědeček doma dostal chuť na palačinky a rozhodl se, že si nějaké usmaží.

Dědeček byl starý a zapomnětlivý a nevěděl, jak ukončit smažení.

Zkoušel to různě:

„Pánvičko, stop!“

„Pánvičko, přestaň!“

„Pánvičko, nech toho!“

Dokonce i kolem pánvičky tančil a vyhrožoval jí.

Nic z toho ale nefungovalo.

Palačinky padaly z pánvičky na stůl, a když už se nevešly ani tam, začala se plnit celá místnost. Nakonec padaly z okna ven a lidem na hlavy.

Jirka se mezitím vracel z trhu domů a viděl velikánskou horu palačinek. Na špičce palačinkové hory seděl nešťastný dědeček s pánvičkou v ruce a ta smažila a smažila a smažila.

Dědeček se snažil všechny palačinky sníst, ale pánvička smažila rychleji, než dědeček jedl.

Jirka rychle zavolal: „Pánvičko, dost!“

Pánvička přestala smažit a dědeček byl rád, že se Jirka vrátil domů, a že mu pomůže slézt z palačinkové hory dolů.

Palačinková spoušť přilákala plno mlsných jazýčků.

A protože dědeček s Jirkou byli hodní lidé, jejich dům se stal Palačinkárnou a každý, kdo k nim přišel, dostal palačinku zdarma.

A co děda a jeho zapomnětlivost?

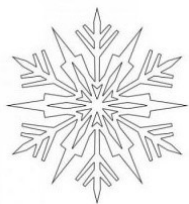
Inu, palačinková hora se už nikdy neukázala.... ale..... palačinkové kopce ano.

A když se na takový kopec dá plno šlehačky, tak děti můžou sáňkovat i v létě.

Sníh v Kouzelném lese

Adéla Šimonová V. D

Bylo páteční ráno a Milie ležela v posteli. Vtom do pokoje vrazil její mladší bratr Mike.

„Milie, Milie, Milie!!! Probud' se! Venku sněží!“

„Mikeu, běž pryč. Počkat. Cožééé.... Sníh?“

„Jo, ty trubko. Venku sněží.“, skákal Mike.

„Tak pojd' na snídani.“

K snídani byly Miliiny oblíbené palačinky s javorovým sirupem.

Po snídani přistoupila lištička Milie k oknu a blaženě si vzdychla: „Jé.“

„No tak, děti. Už byste měli jít do školy.“

„Jasně, mami. Jenom se obleču a můžeme vyrazit.“

Jakmile Mike otevřel dveře, všem to vyrazilo dech. Sníh v kouzelném lese byl úchvatný!

Ze stromů, chaloupek a jeskyní visely dlouhatánské rampouchy. I budova školy byla celá zasněžená a skoro se ani nedalo projít dovnitř.

V tento den se nedalo říct, že by Milie dávala ve škole pozor. Ono se ale není čemu divit.

Bylo štěstí, že byl pátek a liščí škola měla jen čtyři hodiny.

Hned po škole, jen co Milie a Mike napsali domácí úkoly, vyběhli ven.

Mike šel hrát se svými kamarády lední hokej na velké zamrzlé jezírko. Milie, jakožto velký snílek, se procházela pod stromy a keři a krásně relaxovala.

Ze snění ji vytrhly její kamarádky Nina s Lailou. Křičely: „Milie, Milie! Jak se ti líbí sníh?“

Milie sebou trhla a řekla: „Úplně jsem z něj nadšená.“

„My taky. Tak co půjdeme dělat nejdříve?“

„Já bych se šla koulovat.“

„Dobře.“

Než byl večer, tak děvčata vystřídala mnoho dalších aktivit.

V pět hodin Milie vyzvedla Mika a šli společně celí šťastní domů.

Čekala na ně teplá večere a potom spánek.

Těsně před spaním řekla Milie mamince: „Mami, tenhle den byl ten nejšťastnější v roce.“

